

Geen kerstboom, wel een engel!

Arafa kreeg net als nog zo'n vijftig kinderen een boompje om te planten, cadeautje aan het einde van een mis in Baro, een groot dorp in de Guéra. In de week daarvoor hadden de kinderen al les gekregen over het nut van bomen, en geleerd hoe je een zaailing verzorgt. Ze planten hun boompje ergens waar ze er goed op kunnen letten, dus meestal op het erf van hun eigen huis.

Khaltouma (11) plantte drie jaar geleden een Nime-boom en ze kan er nu al tegen leunen. Vorige maand heeft ze een mango geplant. Waarom? "Ik vind het mooi zo. Ik wil niet dat het erf eruit ziet als een woestijn."

Abdoulaye is lid van de lokale vereniging voor milieubescherming die de lessen over bomen geeft. Hij heeft zelf een grote kweektuin.

Milieubescherming en zijn eigen levensonderhoud sluiten voor hem naadloos op elkaar aan. "En er is nog

een belangrijk doel," legt hij uit als we het werk van de vereniging bespreken. "Door voor de natuur te zorgen, zorgen we uiteindelijk voor ons welzijn in het hiernamaals." Hiernamaals of toekomst, het is een mooie Kerstboodschap, van een Moslim.

Abdoulaye is een van de ontvangers van twaalf verrekijkers die de Vereniging Vogelbescherming Nederland doneert.

Ik denk in Baro vaak aan de nabije toekomst. Eerlijk gezegd ziet Tsjaads politieke situatie er behoorlijk problematisch uit. Maar wat er ook gebeurt, deze regio is ver van de hoofdstad. Dankzij de afstand en ook de sociale tradities hier, is de kans groot dat het leven hier redelijk normaal doorgaat, ook als de nationale conflicten in Ndjamaena tot uitbarsting zouden komen. Nog nabijer is Kerstmis, en we concentreren ons op hoop.

Met een hartelijke Kerstgroet van Arafa, Khaltouma, Abdoulaye en Dorrit.